

Zes redenen om nooit meer te stemmen (en over wat dan wél te doen) | (Verborgene) nieuws

(Lex Tells) Na iedere verkiezingen zitten we met hetzelfde verhaal: de zetelverdeling is bepaald en dat was het dan weer. Klaar met onze ‘invloed’. We mogen weer allemaal langs de zijlijn plaatsnemen. Om te kijken naar... Ja, waarnaar eigenlijk? Invloed hebben we in ieder geval niet meer. Niet op wat er gebeurt, niet op wat er geagendeerd wordt, laat staan op wat er besloten wordt.

"If voting changed anything, they'd make it illegal" - Emma Goldman

In dit artikel ga ik in op de illusie van de politiek. Alvast een waarschuwing vooraf: er bestaat een kans dat je na het lezen nooit meer gaat stemmen. Na [De Onzichtbare Hand](#) en [Laat je Stem horen, Stem dus niet!](#) wilde ik eigenlijk niet nóg een keer over schrijven over de politiek. Maar er ontbrak nog iets heel belangrijks, namelijk een concreet alternatief voor niet stemmen. Daarom kom ik in deze blog met een antwoord waar je wat aan hebt. Zo kan je de verkiezingen voortaan met een gerust hart aan je voorbij laten gaan.



Een gerust hart is belangrijk. De prangende vraag (“wat moeten we dan?”) dringt zich altijd op als je tot de conclusie komt dat stemmen zinloos is. Het leidt tot zoveel hoofdbrekens dat velen, bij gebreke van een bevredigend antwoord, maar niettemin heel paradoxaal, uiteindelijk toch maar stemmen. De redenering is dan meestal dat niet stemmen ook niks oplost. Maar het is omgekeerd: stemmen lost juist niks op. Maar ik pleit niet voor zomaar niet stemmen. Ik heb het over **bewust** niet stemmen. Na de volgende zes redenen om nooit meer te stemmen, licht ik het toe.

1. De redenen om wel te gaan te stemmen zijn niet valide.

Toelichting: zie [mijn vorige artikel](#) over de mythes omtrent stemmen. Ik heb ze doorgeprikt. Geen mens is in staat ze weer recht te breien. We geloven in de mythes omdat we ons onvoldoende hebben verdiept in de materie, in hoe het werkt. Lees alsjeblieft de

mythes + de ontkrachting ervan nog eens door.

2. De politiek is met van alles en nog wat bezig, maar niet – beter: nooit – met de kernvragen.

Toelichting: In de kern blijft alles bij hetzelfde. Links of rechts, of wat dan ook gaat regeren, het maakt niet uit. Alle poeha / circus / show gaat over symptomen van symptomen. Ze lijken ontzettend belangrijk, maar ze zijn het niet écht. Daar waar het over zou moeten gaan, de kernvragen, daar houdt niemand in de politiek zich mee bezig, gek genoeg.

Wat zijn dan de kernvragen? Een paar voorbeelden:

- Waarom houden we een economisch systeem in stand dat intrinsiek leidt tot schaarste, armoede, strijd en ellende?
- Waarom focust gezondheidszorg niet op de oorzaak van ziekte? Waarom accepteren we dit systeem dat zelf niet is gebaat bij onze gezondheid?
- Waarom vervuilen we onze planeet met onze industrie en transportmiddelen, terwijl dat helemaal niet hoeft?
- Waarom zijn er gewelddadige conflicten en gooien we bommen waarbij mensen sterven?
- Waarom is er nog steeds armoede in grote delen van de wereld?
- Waarom is onderwijs niet vrij?
- Waarom zijn de media niet onafhankelijk?
- Waarom beschikken we niet over voedsel zonder schadelijke additieven?
- Waarom geven we onze kinderen niet wat ze nodig hebben?
- Waarom geven we onze ouderen niet wat ze nodig hebben?
- Etc.

Om 1 schrijnend voorbeeld er nog even uit te lichten:





Hoe bestaat het..???

En wat doen onze politici hieraan? Zij zijn toch juist in de positie om aan dit soort waanzin onmiddellijk een einde te maken. Of misschien zijn ze dat toch niet?

3. De politiek heeft de macht helemaal niet.

Precies!

Toelichting: de macht zit achter de schermen van de politiek. Achter de schermen zitten de bankierfamilies, de grote corporaties, de koninklijke families, de geheime genootschappen, de Bilderberg-conferenties, de Trilaterale Commissie, de Club van Rome, de andere clubjes van The Round Table. En vergeet alle 'G8 / G20 / G-nog wat'-besprekingen niet. Déze netwerken bepalen wat er gebeurt in de wereld en zorgen dat wij ons met symptomen bezighouden in plaats van met de kern. Niet die honderdvijftig 'volksvertegenwoordigers' in Den Haag (zie volgende punt). "Brussel" bepaalt het ook niet werkelijk trouwens en daarvan vinden we al dat het democratisch gehalte zo laag is.

Maar goed, de vraag is dus: waar stem je eigenlijk op? Een poppenkast. Bijna letterlijk, als je bedenkt dat onze politici de puppets zijn in de handen van de elite. We kijken naar een theaterstuk. Nee, we doen er zelfs aan mee door te stemmen en politiek actief te zijn, en erover te discussiëren en ertegen te demonstreren! Keken we er maar naar, dan zouden we zien hoe groot het bedrog was! Al dat theater leidt alleen maar af. Van de waarheid dat er nog steeds oorlogen zijn, dat er nog steeds armoede is; dat voedsel ons zieker maakt en de gezondheidszorg ons niet gezond maakt; dat onze planeet steeds meer vervuild raakt; dat de media afhankelijk zijn; vrije energie niet beschikbaar is, etc.

Sta eens stil bij deze twee vragen:

Als de politiek echt macht had, dan kon het deze problemen toch zonder al te veel moeite oplossen?

En als democratie echt betekenis had, dan konden wij de politiek daartoe toch heel gemakkelijk dwingen?

4. Volksvertegenwoordigers bestaan niet.

Toelichting: die honderdvijftig mensen dragen die naam wel, maar als je gaat kijken vertegenwoordigen ze:

1. zichzelf (eigen belangen),
2. hun partij (partijbelangen),
3. de sterkste lobby (financiële belangen).

‘Het volk’ staat dus in ieder geval niet in de top drie.

Politiek gaat in wezen over geld en de verdeling ervan. Volksvertegenwoordigers vertegenwoordigen het volk niet, maar (vooral financiële) belangen. En vooral niet die van jou. Hoe kunnen ze ook? En waarom zouden ze ook? Honderdvijftig mensen moeten bijna zeventien miljoen burgers vertegenwoordigen? Jouw privébelangen zijn totaal oninteressant voor een politicus. Het gaat om de miljarden van de banken, de wapenindustrie, de farmaceutische industrie, de voedingsindustrie etc. Daar je oor laten hangen biedt uiteindelijk meer zekerheid voor je toekomst als politicus.

Geen wonder dus ook dat conflicten voortbestaan en niet allang uit de wereld zijn verdreven door de heren en dames politici. Geen wonder dus ook dat de politiek niet allang een oplossing heeft geregeld voor bijvoorbeeld de bizarre situatie die Wendell Berry in de quote hierboven (zie afbeelding, red.) blootlegt. Geen wonder dat de kernvragen, zoals onder twee opgesomd, niet gesteld worden.

Kijk ook maar eens naar hoe politici komen bovendrijven. Ik vraag me altijd weer af hoe die gezichten er ineens zijn. Hebben ze bewezen zo goed te zijn in het volk te

vertegenwoordigen? Of hebben ze eerder een enorm flink ego en hebben ze zich binnen hun partij keurig omhoog gewerkt? Altijd is het het laatste.

Helaas is het woord volksvertegenwoordiger zo ingebakken dat we uit het oog zijn verloren wat ze echt doen.

5. Politiek is geen instrument van het volk om een goede samenleving te creëren, maar van de elite om ons af te leiden.

Toelichting: we denken dat we invloed hebben door te stemmen, maar dat is niet zo. Als gezegd: 'Den Haag' heeft geen invloed, zelfs Brussel heeft dat niet werkelijk. We stemmen dus op een grote illusie. De invloed van onze stem rijkt niet verder dan de zetelverdeling. That `s it! Wat er daarna gebeurt is in feite weer volledig in handen van de elite achter de schermen.

Ja, de politiek mag zich buigen over symptomen van symptomen. En dat doet het met veel bravoure. Maar het zal zich verre houden van de kernvragen. Het is lastig om zo een goede samenleving te creëren. En dat zien we dan ook om ons heen. Als het al een instrument was om een goede samenleving te creëren, dan faalt het compleet. Dit kunnen we onmogelijk in verband brengen met dat heilige woord 'democratie'.

Het is eigenlijk ongelooflijk dat we zo massaal geloven in 'de democratie' als het dat overduidelijk niet is. Kennelijk hebben we zoveel zand in onze ogen. Maar o ja, dat is waar ook: de democratie is precies bedoeld om ons zand in de ogen te strooien! Een rookgordijn is het. Een kolossale afleidingsmanoeuvre van wat er werkelijk aan de hand is. En het werkt: we kijken massaal in de verkeerde richting. Zie [mijn vorige artikel](#) ter verdere onderbouwing.

6. Politiek vloeit direct voort uit het principe 'verdeel en heers'.

Dát is de essentie van de politiek: het volk verdelen. En door alle strijd, discussie en commotie ziet het volk niet meer dat er een stille kracht achter de schermen gewoon doorgaat op dezelfde koers. We zijn te druk met elkaar bevechten. Over de symptomen dus ook nog, niet eens over de kernvragen.

Het is belangrijk dat we dit niet langer voeden. En dus nooit meer gaan stemmen. Met jouw stem versterk je verder de afgescheidenheid van elkaar. Hoe meer mensen gaan inzien wat er werkelijk speelt, hoe meer mensen de energie op verbinding kunnen richten en niet op de verdeling die de politiek nastreeft.

We mogen de politiek *met een gerust hart* laten zijn voor wat het is: een systeem dat niet dient, nooit heeft gediend, en nooit zal dienen. En er vervolgens geen enkele aandacht

meer aan besteden. Dus ook niet van binnenuit gaan proberen te veranderen, want het is al een leeg huls. En ook niet demonstreren, want “what you fight, you become”. Gewoon, geen aandacht. Er is zoveel mooiers dat je aandacht wél verdient, waarover zometeen meer.

Oké, en wat nu?

We zijn op een belangrijk punt aangekomen. De zes punten om nooit meer te stemmen zijn besproken. Misschien voel je nu ook: ja, stemmen heeft inderdaad geen zin. Of misschien was je daar allang van overtuigd. Het gaat erom dat je echt van binnen kan voelen: stemmen heeft geen zin. Het is namelijk een point of no return.

Ga voor jezelf nu na welke van de volgende drie mogelijkheden op jou van toepassing is:

- Je voelt van binnen dat stemmen geen zin heeft en kan met 100% overgave besluiten nooit meer te stemmen. Is dit het geval, dan is de blog klaar voor je.
- Je hebt nog twijfels en denkt dat stemmen wel degelijk zin kan hebben. Ook dan is de blog klaar voor je. Ga dan stemmen.
- Je hebt er weliswaar geen twijfels meer over, maar je hoofd slaat op hol. “Ja maar, hoe moet het dan? En wat gaat er dan gebeuren? Die politiek gaat toch wel door als ik niet stem. Dit heeft alleen maar zin als we het massaal doen en dat gaat toch niet gebeuren”. Enzovoort. Je schrikt van de gedachte: ik ga dus nooit meer stemmen. Je voelt een angst om de daad bij het woord te voegen. En je gaat misschien toch weer twijfelen. Val je onder deze categorie, lees dan nog even door.

Het is echt belangrijk de laatste twee niet met elkaar te verwarren. Kijk dus nog even goed. Bij de laatste heb je intern een cruciale stap gezet waardoor je eigenlijk niet meer terug kan. Je hebt gewoon gezien en gevoeld: stemmen heeft geen zin. Politiek is een illusie. Je kunt alleen de gevolgen niet overzien, je schrikt ervan, waardoor je misschien weer gaat twijfelen. Bij de tweede categorie heb je die interne stap nog niet gezet. Daar denk je nog: nee, mijn stem heeft wel invloed.

Verwar de angst om nooit meer te stemmen niet met twijfelen over het nut van stemmen. Je kan niet eerst vol overgave zeggen: “inderdaad, stemmen heeft geen zin”, en vervolgens toch gaan stemmen. Zo `n innerlijke tegenstrijdigheid kan nooit uit gezond verstand voortvloeien. Alleen als je denkt dat stemmen zin kan hebben, ga je stemmen.

De rest van dit artikel gaat over die innerlijke tegenstrijdigheid – die nog vaak voorkomt – en over hoe ermee om te gaan.

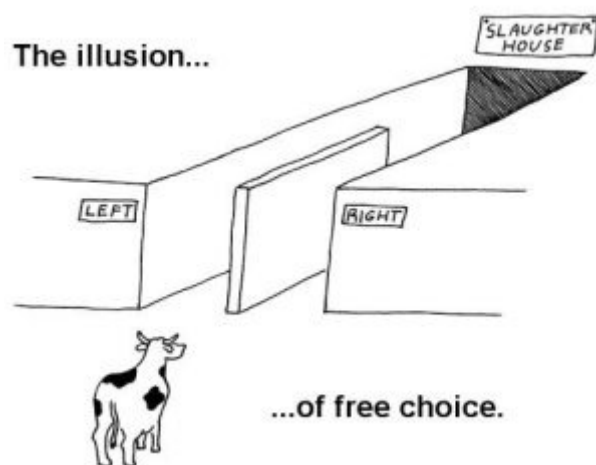
Een vrije keuze bestaat niet als je bang bent.

Veel mensen komen tot de conclusie dat stemmen geen zin heeft, maar ze zijn bang om daadwerkelijk niet te gaan stemmen. Er ontstaat paniek in de hoofden en vandaaruit gaan ze toch stemmen. Ze zeggen: “ja, en hoe moet het dan? Wat lost niet stemmen op? Dan stemmen alleen die onbewuste burgers en wordt het alleen maar nog erger.” Ze gaan weer twijfelen. In al deze reacties en in deze twijfels zit een diepe angst verstopt. Angst om te staan voor je zelf. Angst om echt verantwoordelijkheid te nemen voor je innerlijke wereld. Angst voor overgave aan het onbekende, aan het leven zelf.

Dit is echt cruciaal. Want dit gaat uiteindelijk over vrije keuze. Vrije keuze komt namelijk van twee kanten: van buiten en van binnen.

1. Krijgen we een werkelijk vrije keuze van buitenaf?
2. En als dat al zo zou zijn, is jouw keuze vervolgens van binnenuit helemaal vrij gemaakt?

Helaas is in onze schijndemocratie de keuze van buitenaf, zoals ik heb laten zien, al niet vrij:



Maar even belangrijk is de vraag hoe vrij je keuze uiteindelijk van binnenuit is. Als je drijfveer de angst is, is je keuze allesbehalve vrij. Angst verkrampt, stresshormonen gaan door je lijf en je waarneming vernauwt erdoor. Onbewuste patronen nemen het over. Toch maar gaan stemmen vanuit angst is dus nooit vrij. In feite ben je – al dan niet bewust – aan het recht lullen wat krom is. Dit is wat ze in de psychologie ‘cognitieve dissonantie’ noemen. Belangrijk fenomeen om door te krijgen bij jezelf. Het is namelijk een universele wetmatigheid dat je vanuit angst altijd precies creëert waar je bang voor bent. Laat dit alsjeblieft goed tot je doordringen als je jezelf net schaarde onder categorie drie!

Bewust niet stemmen



Ik had het in de inleiding ook al over *bewust* niet stemmen. Dat is wezenlijk wat anders dan uit protest niet stemmen, of uit onverschilligheid. *Bewust* niet stemmen is een keuze voorbij de angst, vanuit een innerlijke vrijheid. Door bewust niet te stemmen voed je niet langer een leugenachtig, niet dienend, illusoir mechanisme. Voeden bedoel ik energetisch. Je energetisch losmaken van een niet dienend systeem bevrijdt je ervan. En het maakt tegelijkertijd de kracht van dat systeem minder sterk. Dat heeft jouw energie, jouw stem, jouw protest, jouw geloof erin namelijk nodig om te bestaan.

Exact!

Je kunt onze blinde overgave aan de politiek ook vergelijken met een schapenkudde: de herder en de hond hebben precies zoveel macht als ze krijgen van de schapen.

Als alle schapen in de kudde gewoon hun eigen gang zouden gaan, zouden de herder en z'n hond het snel moeten opgeven. Maar de schapen zijn bang en luisteren voor de zekerheid maar naar de blaf en de glimmende tanden van de hond. Al zou maar een deeltje van de kudde besluiten om de macht van de herder en de hond ter discussie te stellen, dan zouden ze heel snel inzien dat die hond en die herder helemaal niks te vertellen hebben over ze. Die hond zet het echt op een rennen als zelfs maar tien schapen achter hem aan gaan. De schapen zullen ontdekken dat ze niet afhankelijk zijn voor hun overleving van de herder en de hond. Ze zullen ontdekken dat ze zelf ook weiden kunnen vinden en begrazen en dat die eventuele wolf hun, als ze samenwerken, niet kan pakken.

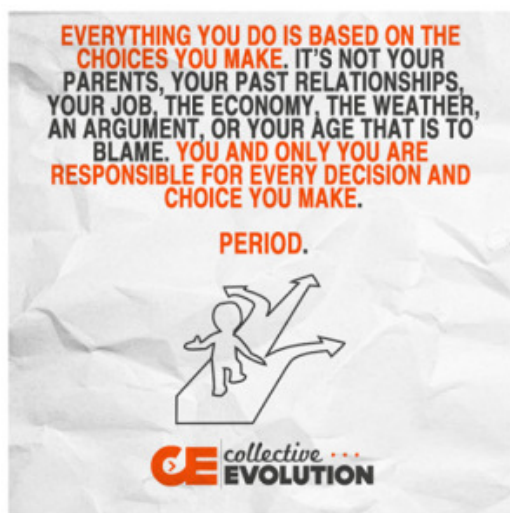
Maar het is dus de angst die de schapen belet in vrijheid te leven.

Als we leren onze keuzes steeds minder op angst te baseren, zal de samenleving vanzelf gevormd worden door structuren die daarbij passen. Het is juist onze collectieve angst die maakt dat we een farce als de politiek maar blijven accepteren. We zijn bang voor chaos, terreur, macht van de sterkste, dood en verderf als we ons politieke systeem zouden opgeven. Maar moet je eens kijken waar we zijn mét ons politieke systeem: een wereld vol

chaos, terreur, macht van de sterkste, dood en verderf. Het kan (en moet) echt anders. Stop in ieder geval met nog langer recht lullen wat krom is en hou op nog langer de politiek jouw energie te geven.

Bewust niet stemmen is namelijk buitengewoon effectief, juist op het meest fundamentele niveau

Alles is energie, dat ontdekken nu ook de wetenschappers. Zelfs gedachten en emoties hebben een trilling. Angst trilt (veeeeel!) lager dan liefde. Leugen (veeeeel!) lager dan waarheid. En wij kunnen onze trilling verhogen. Als de collectieve trilling hoog genoeg is, kunnen de op lagere trilling bestaande systemen (zoals de van leugen doordrenkte politiek) simpelweg niet bestaan. Zo werkt dat met energie. Nieuwe, bij die hogere energie passende samenlevingsvormen zullen vanzelf ontstaan. Maak je daar maar geen zorgen over. Het kan niet anders, ik leg het zo uit.



Eerst nog dit. Hoe verhogen we onze trilling?

Eigenlijk simpel. Namelijk door je keuzes te onderzoeken en zo nodig te veranderen. Onderzoek je keuzes: zijn ze op angst gegrond? Op onwetendheid? Op onbewustzijn? Op leugen? Doe het dan niet! Stel je telkens deze vraag. Onderzoek, onderzoek, onderzoek. Want uiteindelijk zijn het onze keuzes die de wereld maken, of breken. *It`s all about choice.*

Zo simpel is het dus in wezen. Door op onderzoek uit te gaan, heb ik ook een keer tot de keuze kunnen komen om niet meer te stemmen. Ik stemde altijd, maar zonder goed te begrijpen waarom. Ik kreeg er last van niet te begrijpen hoe het kan bestaan dat we als mensheid eraan toe zijn, zoals we eraan toe zijn terwijl de politiek zo hard bezig is voor ons. Ik ben gaan onderzoeken en een sluier werd opgetrokken. Ik zag ineens de (weliswaar schokkende) waarheid over de politiek, maar het zeurende gevoel, de vragen, de frustraties waren weg. En dat leeft stukken prettiger. En het opende keuzes. Vrije keuzes.

Door met dit bewustzijn niet te stemmen, verhoog je de collectieve trilling. Omdat het

fundament bewustzijn en waarheid is. En je voedt niet langer het onbewustzijn, de illusie. Het werkt dus twee kanten op: meer hogere trilling én minder lagere. In één klap! Als we het samen doen, kan het hard gaan.

Stop met de politiek te voeden en begin jezelf te voeden.

Politiek is een laag trillend systeem. Het verdeelt en houdt zich niet bezig met waarheid. In plaats van je energie hierop te richten (op welke wijze dan ook) kunnen we beter onze tijd en energie stoppen in een veel boeiender iets, namelijk jezelf.

Hoezo?

Om te werken aan vrede in de wereld, zullen we moeten werken aan vrede in onszelf. Om leugen en bedrog uit de wereld te krijgen, moeten we zelf stoppen met liegen en bedriegen. Dit met jezelf aangaan is een pittige reis met grote uitdagingen. Maar wel een heel vervullende reis met onmiddellijk een duurzaam effect op de wereld buiten ons. *Hierin zit 'm namelijk de crux*: de wereld om ons heen is slechts een reflectie van onze innerlijke wereld. Wij zijn de wereld. We maken (of breken) de wereld met iedere keuze in het hier en nu.

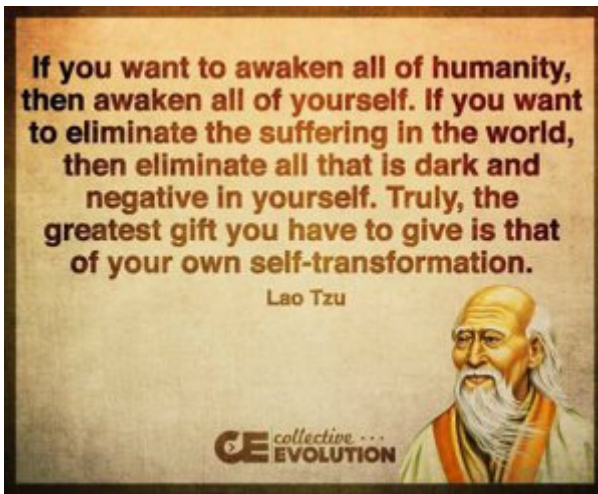
Het resultaat van al onze keuzes bij elkaar is wat we in de wereld buiten ons waarnemen. We zijn ongelooflijk machtig in die zin. En daarmee gepaard gaat een giga verantwoordelijkheid. De enige relevante vraag is dus: Waarop baseer jij je keuzes? Liefde of angst? Waarheid of leugen? Etcetera. En vervolgens: wat weerhoudt je ervan te kiezen op basis van liefde en waarheid? We moeten in onszelf zoeken naar de antwoorden. Ook ik lieg, ben wel eens gewelddadig (in woorden), jaloers, heb de neiging te controleren, etcetera. Waarom doe ik dat? Alles wat ik doe heeft onmiskenbaar een effect op de wereld om mij heen. IK kies wat ik doe en hoe ik het doe. Ieder moment opnieuw. Jij ook.

It`s all about choice...

Laat het eens bezinken. Met ons verstand komen we niet verder dan een zekere mate van intelligentie. Met ons hart bereiken we het niveau van wijsheid. We moeten dus de verbinding met het hart herstellen. Er zit een hoop rotzooi in ons die de weg naar ons hart blokkeert. Laten we die opruimen en de wereld om ons heen wordt vanzelf schoner en liefdevoller. Er bestaan vele manieren om de troep op te ruimen. Ikzelf gebruik [PRI](#) om de illusies in mezelf te ontmantelen. Maar het maakt niet uit hoe je het doet. Ieder kiest z`n eigen weg daarin. *Als* we het maar gaan doen!

Echt, dáár moet al onze energie ingestopt gaan worden. Niet in het bizarre circus van de politiek. Bewust kiezen om de politiek de politiek te laten en de weg naar binnen te gaan bewandelen is een héél bewuste keuze. De kracht die daarmee gepaard gaat brengt – op

energetisch niveau – fundamentele verandering teweeg. Ik kies. Jij kiest. Wat ik al zei, we zijn zo ongelooflijk machtig! Neem dus nu verantwoordelijkheid voor jezelf en de wereld. En ga op reis naar je ware zelf.



Bron: [Lex Tells Blog](#)

--	--	--	--	--	--